- <u>ዳዊት ለሰፈረባት ከተማ ለአርኤል ወዮላት! ዓመት በዓመት ላይ ጨምሩ፥ በዓላትም ይመለሱ።</u>
- 2 ፤ አርኤልንም አስጨንቃለሁ፥ ልቅሶና ዋይታም ይሆንባታል፤ እንደ አርኤልም ትሆንልኛለች።
- 3 ፤ በዙሪያሽም እሰፍራለሁ፥ በቅጥርም ከብቤ አስጨንቅሻለሁ፥ አምባም በላይሽ አቆማለሁ።
- 4 ፤ ትዋረጇማለሽ፥ በመሬትም ላይ ሆነሽ ትናንሪያለሽ፥ ቃልሽም ዝቅ ብሎ ከአፈር ይወጣል፤ ድምፅሽም ከመሬት እንደሚወጣ እንደ መናፍስት ጠሪ ድምፅ ይሆናል፥ ቃልሽም ከአፈር ወጥቶ ይጮኻል።
- 5 ፤ ነገር ግን የጠላቶቸሽ ብዛት እንደ ደቀቀ ትቢያ፥ የጨካኞቸም ብዛት እንደሚያልፍ ገለባ ይሆናል።
- 6 ፤ ድንገትም ፈጥኖ የሥራዊት ጌታ እግዚአብሔር በነኈድጓድ፥ በምድርም መናወጥ፥ በታላቅም ድምፅ፥ በወውሎ ነፋስም፥ በወጨፎም፥ በምትበላም በእሳት ነበልባል ይኈበኛታል።
- 7 ፤ በአርኤልም ላይ የሚዋጉ፥ እርስዋንና ምሽባዋንም የሚወጉ የሚያስጨንቋትም፥ የአሕዛብ ሁሉ ብዛት እንደ ሕልምና እንደ ሌሊት ራእይ ይሆናል።
- 8 ፤ ተርቦም እንደሚያልም ሰው ይሆናል፤ በሕልሙም፥ እነሆ፥ ይበላል፥ ነገር ግን ይነቃል ሰውነቱም ባዶ ነው፤ ተጠምቶም እንደሚያልም ሰው ይሆናል፤ በሕልሙም፥ እነሆ፥ ይጠጣል፥ ነገር ግን ይነቃል፥ እነሆም፥ ይዝላል ሰውነቱም አምሮት አለው፤ እንዲሁ የጽዮንን ተራራ የሚወጉ የአሕዛብ ሁሉ ብዛት ይሆናል።
- 9 ፤ ተደነቁ ደንግጡም፤ ተጨፈኑም ዕውሮችም ሁኑ፤ በወይን ጠጅ አይሁን እንጇ ሰከሩ፤ በሚያሰክር *መ*ጠጥ አይሁን እንጇ ተንገደገሩ።
- 10 ፤ እግዚአብሔር የእንቅልፍ መንፈስ አፍስሶባቸኋል ዓይኖቻቸሁን ነቢያትንም ጨፍኖባቸኋል ራሶቻቸሁን ባለ ራእዮችን ሸፍኖባቸኋል።
- በ ፤ ራሕዩም ሁሉ እንደ ታተመ መጽሐፍ ቃል ሆኖባቸኋል፤ ማንበብንም ለሚያውቅ። ይህን አንብብ ብለው በሰጡት ጊዜ እርሱ። ታትሞአልና አልቸልም ይላቸዋል፤
- 12 ፤ ደግሞም መጽሐፉን ጣንበብን ለጣያውቅ። ይህን አንብብ ብለው በሰጡት ጊዜ እርሱ። ጣንበብ አላውቅም ይላቸዋል።
- 14 ፤ ስለዚህ፥ እነሆ፥ ድንቅ ነገርን በዚህ ሕዝብ መካከል፥ ድንቅ ነገርን ተአምራትንም፥ እንደ ገና አደር*ጋ*ለሁ፤ የጥበበኞችም ጥበብ ትጠፋለች፥ የአስታዋዮችም ማስታዋል ትሰወራለች።
- 15 ፤ ምክራቸውን ጥልቅ አድርገው ከእግዚአብሔር ለሚሰውሩ፥ ሥራቸውንም በጨለጣ ውስጥ አድርገው። ጣን ያየናል? ወይስ ጣን ያውቀናል? ለሚሉ ወዮላቸው!
- 16 ፤ ይህ የእናንተ ጠማምነት ነው፤ እንደ ሸክላ ሥሪ ጭቃ የምትቈጠሩ አይደላቸሁምን? በውኑ ሥራ ሥሪውን። አልሥራኸኝም ይለዋልን? ወይስ የተደረገው አድራጊውን። አታስተውልም ይለዋልን?
- 17 ፤ ሲባኖስ እንደ ፍሬያማ እርሻ ሊለወጥ ፍሬያማውም እርሻ እንደ ዱር ሊቈጠር ጥቂት ዘመን የቀረ አይደለምን?
- 18 ፤ በዚያም ቀን ደንቆሮች የመጽሐፍን ቃል ይሰጣሉ፥ የዕውሮችም ዓይኖች ከጭ*ጋ*ባና ከጨለጣ ተለይተው ያያሉ።
- 19 ፤ የዋሃን ደስታቸውን በእግዚአብሔር ያበዛሉ፥ በሰዎች *መ*ካከል ያሉ ችግረኞችም ሐሤትን በእስራኤል ቅዱስ ያደር*ጋ*ሉ።
- 20 ፤ ጨካኙ ሰው አልቆአልና፥ ፌዘኛውም ጠፍቶአልና፥ ለኃጢአትም የደፈጡ ሁሉ ይቈረጣሉና፤
- 21 ፤ እነዚህም ሰውን በነገር በደለኛ የሚያደርጉ፥ በበርም ለሚገሥጸው አሽክላ የሚያኖሩ፥ ጻድቁንም በከንቱ ነገር የሚያስቱ ናቸው።
- 22 ፤ ስለዚህ አብርሃምን የተቤዠ እግዚአብሔር ስለ ያዕቆብ ቤት እንዲህ ይላል። ያዕቆብ አሁን አያፍርም፥ ፊቱም አሁን አይለወጥም።
- 24 ፤ በመንፈስም የሳቱ ማስተዋልን ያውቃሉ፥ የሚያጒረመርሙም ትምህርትን ይቀበላሉ።